

Parivartio

No: 3 VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRIEN LEHTI

63. vuosikerta

19.6.2024

Merellinen turvallisuus esittäytyi Turussa

s. 7

SRA-ammunnan
suosio viritetty
tappiinsa

s. 3

Kokonaisvaltainen
vaikuttaminen –
sodankäynnin
uusi keino?

s. 4

Black Box on
aseharrastajan
treenitaivas

s. 6-7

Kun
muistoesineestä
tuli uhka

s. 7

Ylennyksiä ja
kunniamitaleja

s. 8-9

Tali-Ihantala oli
Pohjoismaiden
suurin taistelu

s. 10

PÄÄKIRJOITUS

Taikuri Putinin temput läpivalaisuun

Kevät on takana ja kesä lieene käsillä, vaikka säänhaltija koittikin kovasti viivyttää Suomen suvea. Nyt ollaan kuitenkin tämän lehden kuluessa jäsenistön käsissä tahrien sormet painomusteeseen siinä kvartaalissa, jossa aurinko yleensä paistaa ja kelit ovat suotuisat akkujen lataamiseen syksyn harmautta ja ankeutta varten.

Yhdistykset ja jäsenistö ovat olleet kovin aktiivisena ensimmäisen vuosipuoliskon aikana. Vapaaehtoisen maanpuolustuksen toiminnalle on edelleen imua kansalaisten keskuudessa eikä vähiten siksi, että media työntää kaikista kanavista asiaa turvallisuudesta ja turvattomuudesta. Kaikesta tästä mediaähkystä huolimatta ei ole syytä vaipua epätoivoon ja ahdistua, vaan katsoa kirkkain silmin tulevaisuuteen.

Meillä on kuitenkin kokonaisuutena asiat hyvin, paremmin kuin monella muulla maalla. Yhteiskunta varautuu erilaisilla toimilla häiriöihin ja poikkeaviin tilanteisiin, mutta pitää muistaa, että me, Sinä ja minä, olemme se yhteiskunta, joka meistä huolehtii. Siksi meidän pitää edelleen aktiivisesti tehdä maanpuolustustyötä myös vapaaehtoisuuden saralla maanpuolustustahdon ja osin myös -taidon ylläpitämiseksi ja vahvistamiseksi. Suojausta ei saa laskea hetkeksikään.

Vastineena viime lehdessä olleeseen jutuuni Raasin ampumaratojen käytöstä tulevaisuudessa totean seuraavaa. Tarkoit

ei ole lisätä byrokratiaa, vaan tehdä toiminnasta koordinoitua. Se ei toki ole jatkossa enää sallittua, että ex tempore -matkalla jossain päin Varsinais-Suomea varustettuna käsiaseilla(?) päättääkin kurvata Raasiin ampumaan. Tässä on kyse turvallisuudesta ja vastuusta.

En toki epäile ammuntaa harrastavaa jäsenistöä vastuuttomuudesta, mutta Porin prikaatin näkökulmasta pitää olla kirjattuna tieto siitä, kuka radalla ampuu ja milloin. Radalla on muitakin käyttäjiä, jotka eivät niin tarkasti noudata johtosäätöä ja siksi on meidän jäsenistön oikeusturvan kannalta tärkeää, että ammunnat toteutetaan suunnitellusti ja johdetusti.

Tällöin meitä ei voida syyttää mahdollisista rikkeistä ja vaaratilanteista. Tarkoitukseni on siis ole kiusata ja vaikeuttaa harrastusta, vaan tehdä johtosäätöä ja siksi on meidän jäsenistön oikeusturvan kannalta tärkeää, että ammunnat toteutetaan suunnitellusti ja johdetusti.

Viimeisenä asi

ana tässä pääkirjoituksessa avaan hieman uuden juttusarjani taust

Joni Lindeman päätoimittaja

PIIRIKIRJOITUS

Dekoaseet hirvensarvista asekaappeihin

Hyvät ystävät, arvoisat jäsenet ja yhteistyökumppanit. Näin piiritoimiston näkökulmasta haluan kiittää teitä kaikkia aktiivisesta alkuvuodesta. Yhdistykset ja yksittäiset jäsenet ovat olleet aktiivisia niin eri tapahtumien järjestämisessä kuin niihin osallistumisessa. Se on oikein hyvä juttu, koska siitähän tässä on kyse; yhdessä tekemisestä vapaaehtoisen maanpuolustuksen ja reserviläistoiminnan sateenvarjon alla. Piirien messukärryn ja ekoaseiden runsas lainaaminen on osoitus siitä, että yhdistykset ovat aktiivisesti mukana myös paikallisesti eri tapahtumissa ja ehkä näiden kautta tulee myös uusia jäseniä mukaan toimintaan.

Vielä on toki mahdollisuus aktiivisuutta kasvattaa ja siitä on esimerkiksi Porin prikaatin ja MPK:n yhdessä Loimaan reserviläisten, Alastaron reserviläisten ja Oripään reservialiupeerien kanssa pilotoima Training Day – Infantry -konsepti. Lyhykäisyydessään kyse on siitä, että MPK tarjoaa alustan ja välineet, Puolustusvoimat alueen ja henkilöstön kutsumisen koulutukseen ja reserviläiset kouluttavat sekä tarjoavat MPK:n maksamana muonituksen ja kahvit.

Paikallisesti voidaan kutsua tilaisuuteen esimerkiksi 35–45-vuotiaat, sijoittamattomat kunnan/kuntien alueella asuvat reserviläiset saamaan jalkaväen

perusoppeja. Tässä pilottitilaisuudessa oli rastien aiheena ammunta, miinat, panssarintorjunta ja taisteluensiäpu, mutta koulutus voi olla esimerkiksi tulenjohtotai pioneeripainotteista. Koulutettavia ei varusteta sotaväen vaatteilla, joten tähän ei mene aikaa ja päästään suoraan asiaan. Ja koulutus on päivän mittainen, joten reserviläisen kiireisestä kalenterista ei viedä pidennettyä viikonloppua, vaan ainoastaan yksi lauantai tai sunnuntai.

Palautetaphtumasta oli kovin positiivinen ja niinpä piirit kannustavat yhdistyksiä yhdessä tai erikseen ”tilaamaan” tämän tyyppisiä paketteja jatkossa. Lisätietoja kokonaisuudesta saa piiritoimistosta toiminnanjohtajalta.

Jäsenistöä on hämmentänyt uuden lain määräys dekoaseiden rekisteröinnistä ja säilytyksestä. Asiasta liikkuu valitettavan paljon myös väärää tietoa, joten piiritoimisto antaa tässä nyt teille tukea asiaan liittyen. Ja tieto on varmistettu Lounais-Suomen poliisilaitoksen lupahallinnon asevaastavalta. Eli, jos hallussanne on ns. dekoase, joka on roikkumassa hirvensarvista siellä miesluolassa, niin toimi seuraavalla tavalla: 1) Ilmoita ase poliisin rekisteriin sähköisesti menemällä poliisi.fi sivulle ja sieltä alasivun ”hae aselupaa” kautta sivulle ”Ampumakelvottomaksi tehdyn tai dea-

ktivoidun ase

ktivoidun ase ilmoittaminen”. Tällä sivustolla on ohjeet, mitä pitää ilmoittaa ja ilmoitus tehdään asiointisivuston kautta tunnistautumalla. Aseta EI SIIS tarvitse käydä näyttämässä poliisilaitoksella. 2) Jos ase on ollut ilmoittajan hallussa jo vuosia, niin homma on kunnossa rekisteröinnin jälkeen, kunhan säilyttää asetta lain mukaisesti niin, ettei se ole anastettavissa. Jos kyse on ns. I luokan aseesta eli esimerkiksi deaktivoitusta sarjatuliasesta, niin se on säilytettävä asekaapissa. Käytännössä deaktivoitua

kaan asetta EI ENÄÄ SAA säilyttää niissä hirvensarvissa, vaan se on pidettävä lukittuna tai asekaapissa. 3) Jos ase on deaktivoitu ennen vuotta 2018, niin se deaktivointi pätee niin kauan kuin ase säilyy samalla omistajalla. Jos ase

myy tai luovuttaa jollekin uudelle haltijalle tai omistajalle, on ase deaktivoitava uudelleen myynnin tai luovutuksen yhteydessä ja deaktivoinnin kustannuksista vastaa myyjä/luovuttaja. Ei tämä lopulta ole sen

ihmeellisempää. Jos tästä asiasta herää kysymyksiä, niin laittakaa sähköpostia piiritoimistoon ja piiritoimisto hakee vastauksia kysymyksiin tai ohjaa teidät oikean tiedon lähteille.

Joni Lindeman toiminnanjohtaja

HENGENRAVINTOA

Lapsellinen taulu

Kun katsot tunnettua suojelusenkelitaulua, huomaat siinä eri tasoja. Lapsen silmin huoma taulussa kirkkaasti hohtavan enkelihahmon, joka suojaa kaikelta mitä ympärillä tapahtuu. Kun aikuinen katsoo samaa taulua, enkelin huomaaminen ei riitä, vaan esille nousevatkin uhat, jotka kätkeytyvät kahden alaikäisen lapsen matkaan: pimeä metsätie, rikkinäinen silta ja taustalla uhkaava ukonilma.

Aikuisen järkevät aivot vaativat lisäksi selitystä: kuka on näiden lasten huolimaton huoltaja ja kenelle kuuluu tuon sillan korjaus? Eikä suojelevasta enkelistä ole tämän jälkeen enää tietoaakaan. Ylihuonnollinen enkeli ei enää lohduta eikä tuo turvaa aikuiselle!

Enkelit kuuluvat uskomme mukaan siihen toiseen, meille näkymättömään maailmaan, jonka Jumala loi yhdessä ”inhimillisen maailman” kanssa. Sillan rakentaminen siihen todellisuuteen voi joskus edellyttää, että looginen ja älykäs ihminen astuu herkeksi syrjään. Pelottavia tietysti ovat tilanteet, joissa äly ei enää riitä. Joskus ajattelen oman, edesmenneen isäni kertomuksia viime sotien tilanteista.

Pää piti pitää kylmänä, jotta ei uhmannut vaaraa mutta eturintaman kaoottiset tilanteet saattoivat ottaa ylivalan. Aikuisen ei toki pidä taantua lapsen tasolle mutta pitää tiedostaa, että lapsen tunnemaailma on meissä koko ajan ja hätätilanteissa se tulee selvimmin esille. Tällä hetkellä meitä eivät koettele Suomessa käytävät näkyvät sodat, mutta taisteluja käydään koko ajan itse kunkin elämässä: sairaudet ja rapistuva terveys, äkilliset onnettomuudet, läheisten ihmisten tuskat, perhekiirisit, tulehtuneet välit töissä ja kotona, tiukkeneva talous, uhkaava maailmantilanne – niitä voisi luetella, vaikka kuinka paljon.

Kummasti me kuivumme kokoon henkisesti, kun joku ja jotkut näistä asettuvat kotimme asumaan saman katon alle. Avuttomuus jo itsessään on pelottava asia meille aikuisille. Oikeastaan tuo tuttu enkelitaulu ei kerrokaan vain lapsista vaan minusta ja sinusta, kokeneesta aikuisesta, joka huomaa avuttomuutensa uhkien edessä.

Silloin minä ainakin etsin turvaa ja rauhaa. Pahinta on yöaika, kun rauhattomuus ja ahdistus ja syyllisyys varastaa rauhallisen yöunen. Kadehdin sitä, joka tällaista ei koskaan koe, mutta luulen, että se on kaikille meille kuitenkin tuttu asia. Silloin enkelitaulu ikään kuin herää eloon. Sen lapselliselta tuntuva sanoma koskeekin juuri minua: et ole yksin! Jumalan edessä me ihmiset olemme lapsia. Hän tietää meidän lapsellisuutemme. Tahdomme aina selvitä yksin, osata kaiken, selvittää omat sotumme ja kun se ei onnistu, kiukuttelemme Hänelle ja toisillemme. Emme halua ottaa vastuuta virheistämme vaan sysätä ne aina jollekin toiselle. Tämän kaiken Hän näkee ja silti me olemme Hänen silmäteriään.

Jos haluat tietää, miten Kristus näkee meidät kaikenikäiset, ota syliin pieni vastasyntynyt vauva. Katso häntä rauhassa, kun hän levollisesti nukkuu, hänen pieniä sormiaan ja puhtaita kasvojaan, hänen avuttomuuttaan. Tällä tavalla Jumala näkee sinut ja minut, olkoonkin että olemme eletyn elämän ryvettämiä. Hän sulaa hellyydestä sinua ja minua kohtaan. Hänen syliinsä on aikanaan myös hyvä nukahtaa.

Jouko Henttinen kirkkoherra Maskun seurakunta

SRA-piirinmestaruuskilpailut Huovinnrinteellä todistivat lajin valtavaa vetovoimaa

SRA:n suosio tapissaan

Joose Olli
Jari Pentinmäki

Varsinais-Suomen piirin Sovelletun Reservin Ammunnan (SRA) piirinmestaruudet ratkottiin Porin Prikaatin Porsaanharjun taisteluampuma-alueilla 13.-14. huhtikuuta. Kilpailu sisälsi kuusi rastia ja niistä yksi ammuttiin metsäisessä harjumaastossa ja loput Porsaanharjun taisteluampumaradan alueella. Kisassa ammuttiin kiväärillä SRA-tilauja ja jastereita, pistoolilla SRA-tilauja ja haulikolla savikiekkoja sekä kaatuvia peltejä.

Juoksuhaudan vyörytyksessä kilpailtiin haulikon ja pistoolin voimalla. Jasterit tuovat kisaan haastavuutta ja tavanomaiset sadan metrin ampumamatkat päästiin yli tuplaamaan ja rastien valmistelu seuraavalle ampujalle oli nopeaa. Kilpailuun otti osaa 120 ampujaa, joista viisi kilpailijaa/toimihenkilöä oli kantahenkilökuntaan kuuluvia SRA-statuksen omaavia UAY:n (Upseerien ampumayhdistys) jäseniä.

Pork Hill -kilpailun puuhaaminen alkoi Kevät SRA 2023 -kilpailuissa, jossa SRA-ampuja, kapteeni Matias Lehto otti asian puheeksi, että mitäs jos järjestettäisiin kisat Porin Prikaatin Huovinnrinteellä. Tästä lähti ajatustyö, organisaation rakentaminen ja vierailut Huovinnrinteen radalla. Hetken päästä oimmekin järjestämässä kilpailuja kauan kaivatulle Porin Prikaatin taisteluampuma-alueelle Porsaanharjulle. Kilpailun nimi, Pork Hill, johdettiin Porsaanharju nimen ympäriltä ja lajin kansainvälistyessä päätimme nimetä kisan englanniksi.

Huovinnrinteen mainio taisteluampuma-alue on jäänyt V-S piirin SRA-kilpailuista hivenen syrjään, kun piirin pitkäaikainen vetomies jäi sivuun toiminnoista. Viimeinen kisa taisteluampumaradoilla on ammuttu vuonna 2014 ja perusampumaradoilla 2017. Tällä hetkellä tilanne Huovinnrinteen suhteen on hyvällä mallilla, sillä meillä on nyt useammalla eri henkilöllä yhteys Porin Prikaatin ja toivomme kilpailujen jatkoon olevan tätä kautta turvattu.

Jatkoa on luvassa

Huovinnrinne on reserviläisille ampuma-alueena liki korvaamaton, sillä siellä onnistuu ampuminen mäkisessä taisteluampumaradan maastossa yli 300 metrin matkoille. Käytössä on myös perusampumaradat pitkille matkoille ja voimme hyödyntää taisteluampumaradoille rakennettuja juoksuhautoja ja ampumapaikkoja.

On kaikkien etu, että reservi harjoittelee pidemmälle ampumista myös muualla kuin perusampumaradalla. V-S piirissä Puolustusvoimien ulkopuolinen ampumaratatilanne on heikko ja maksimi ampumäätisyysdyst ovat yleensä 100 metriä. Odotamme mielenkiinnolla, kuinka hallitusohjelman mukaisesti ja sisäministeriön asettaman hankkeen perusteella autetaan uusien ampumaratojen

Pork Hill -kilpailu on niin suosittu, että osallistujamääriä ei juurikaan voida kasvattaa.

Torrakkoa on siinä monenlaista.

Porsaanharju tarjoaa ihanteelliset olosuhteet ammuntarasteihin.

SRA-ammunnassa on oltava valmiina mitä moninaisimpiin rasteihin.

perustamista ja sujuvoitetaan ympäristölupaprosessia. Toiveena olisi saada uusia ampumaratoja myös meidän V-S piirin alueelle.

Olemme tällä hetkellä positiivisen haasteen edessä. SRA:n suosio on kasvanut eli ampujien määrä kilpailuissamme on lisääntynyt. Piirinmestaruuskilpailu Pork Hill oli nyt jo ääriään myöten täynnä. Piirin ulkopuolelta kutsuttiin yhteistyöpiireistä vain kaksi ampujaa. Tulemmeko näkemään jatkossa yhdistyskohtaiset karsintakilpailut,

joista valikoituu parhaiten menestyneet kisaajat taistelemaan piirinmestaruudesta?

Pork Hill -kilpailulle seuraa jatkoa. Syys-SRA Pork Hill 20.-22.9.2024 ammutaan jälleen Huovinnrinteellä taisteluampumaradoilla. Koska kyseessä on avoin kilpailu, niin ilmoittautua voivat myös piirien

ulkopuoliset ampujat. Syksyn kilpailuun tarvitaan talkoolaisia ja erityisesti tuomaristuksen omaavia. Tämä upea SRA-piirinmestaruuskilpailu ei olisi onnistunut ilman Porin Prikaatin tukea ja ilman isoa joukkoa vapaaehtoisia talkoolaisia - iso kiitos kaikille.

Päätoimittaja
Joni Lindeman
040 160 8001

Toimituspäällikkö
Teemu P. Peltola
parivartio@gmail.com

Toimitusneuvosto
Kirsti Haimila
Ari Hakulinen
Tomi Hoppela
Joni Lindeman
Veli-Pekka Nurmi
Teemu Peltola

Jussi Posio
Tuula Rahnkonen
Lauri Tuuna

Taitto ja kuvankäsittely
Salon Seudun Sanomatt Oy

Painopaikka
Sanoma Manu Oy, Tampere

Pankki
Turun Seudun Osuuspankki
Pääkonttori
FI68 5710 0420 0801 37

Jäsenistömme on ostokykyyistä ja useita ammattialoja edustavaa.

Lehden painos 6 150 kpl
Seuraava numero ilmestyy **14.8.2024**
Aineisto toimitukseen **26.7.2024**

SRA Varsinais-Suomen piirinmestaruuskilpailun tulokset 2024

- Kössi Jani, Mynämäen Reserviläiset ry
- Pentinmäki Jari, Loimaan Seudun Reserviläiset ry
- Seppänen Niko, Loimaan Seudun Reserviläiset ry
- Kuuskoski Sakari, Kyrön Seudun Reservinupseerit ry
- Salo Jani, Loimaan Seudun Reserviläiset ry
- Tengström Roope, Mynämäen Reserviläiset ry

- Olli Joose, Turun Reserviläiset ry
- Hagström Henri, Pöytyän seudun reserviläiset ry
- Girs Aleks, Turun Reserviläiset ry
- Virtanen Tommi, Loimaan Seudun Reserviläiset ry
- Pajuharju Tuukka, Turun Reserviläiset
- Seppänen Miikka, Turun Reservinupseerit ry

- Suominen Harri, Laitilan Reservin aliupseerit
- Kuuskoski Oskari, Raision Reservinupseerit
- Hietala Mikko, Loimaan Seudun Reserviläiset ry
- Piirinmestaruus joukkuekulta, Loimaan Seudun Reserviläiset ry.

Lounais-Suomen aktiivireserviläisiä oli perinteiseen tapaan kutsuttu Lounais-Suomen aluetoimiston järjestämään ylen- nystilaisuuteen Heikkilän sotilaskotiin Turkuun maanantaina 3. kesäkuuta.

Aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti **Petteri Iitti**, totesi juhlapuheessaan, että elämme historian murroksessa, jossa val- litsevaa maailmanjärjestystä koetellaan ja autoritääriset valtiot haastavat vahvasti läntisiä demokratioita ja niitä arvoja, joita olemme pyrkineet edistämään.

Itin mukaan yleiseen asevelvollisuuteen ja laajaan koulutettuun reserviin perustuvan sotilaallisen suorituskyvyn ylläpitäminen myös Kylmän sodan jälkeisinä vuosikymmeninä on osoittautunut oikeaksi. Asevelvollisuusjärjestelmämme tuottaa laajan, koulu- tetun reservin, joka mahdollistaa joustavan valmiuden säätelyn ja puolustuskyvyn mitoittamisen kulloistakin uhkaa vastaavaksi.

Iitti korosti, ettei Naton jäsenyys tule muuttamaan kansallisen puolustuksemme perusteita, mutta tuo siihen uusia ulottuvuuksia. Suomen puolustuksen suunnittelu ja toteutus tulee kytkeä jatkossa tiiviiksi osaksi Naton puolustussuunnitelmaa, meihin ja Naton alueeseen kohdistuvan sotilaallisen uhan torjumiseksi. Osana tätä Naton puolustussuunnitelmaa Suomella tulee olla jatkossa entistä parempi kyky monikansalliseen yhteisoperointiin niin kotimaassa kuin omien rajojemme ulkopuolella.

Hän muistutti, että reserviläisten merkitys ja rooli tulee siis en- tisestään korostumaan Nato-Suomen sodan ajan joukkokoonpa- noissa, joista edelleen yli 90 prosenttia muodostuu reserviläisistä.

Lippujuhlan päivänä reservissä ylennetyt reservipiirien jäsenet:

Majuriksi Juha Parkkonen	Turku
Kapteeniksi Lauri Hento Markus Hietämäki Matti Isolauri	Uusikaupunki Turku Vehmaa
Yliiluutnantiksi Ari Bragge Aleksi Hakkarainen Tero Seikkula Mikko Jaakko Seppänen Alex Wahlroos Sami Ylenius Salo	Kaarina Turku Kaarina Raisio
Yliiluutnantiksi (ME) Oscar Karlsson	Raisio
Luutnantiksi Samuli Hakanpää Oskari Illman Jani Järvinen Moona Kaitonen Oskari Kuuskoski Harri Laakso Ville Laurila Sami Saarinen Eero Silfver Erik Söderlund Ville Virtaniemi	Turku Raisio Turku Turku Pöytyä Turku Raisio Kaarina Turku
Luutnantiksi (ME) Heikki Juho Lähteenmäki Mikael Nakolinna, Espoo	Turku
Ylipursimieheksi Jari Valikainen	Raisio
Väapeliksi Tuomas Joronen Matti Kiljunen Markus Rahtu	Lieto Salo Turku
Ylikersantiksi Eetu Palonen Petri Tapani Tähtinen	Raisio Turku
Kersantiksi Kai-Juhani Suovanen Kim Vuorenpää	Raisio Turku
Alikersantiksi Omar Hawre Viljami Johannes Väisänen	Kaarina Turku

Ylennyksiä ja kunniamitaleja lippujuhlan päivänä

Lippujuhlan päivänä myönnetyt ansiomitalit

Suomen Leijonan ritarimerkki, Riddartecknet av Finlands Lejons orden Kaislaniemi, Ilpo Göran, diplomi-insinööri Kaitaniemi, Sam Kristian, akuuttilääketieteen erikoislääkäri Korhonen, Juha Ville Matti, insinöörikapteeni	Turku Naantali Turku
--	----------------------------

Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi, Förtjänstkorset av Finlands Vita Ros' orden Ketonen, Markus Jouko Antero, insinööriyliluutnantti	Raisio
--	--------

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali, Medalj av I klass av Finlands Vita Ros' orden Salminen, Teemu Olavi, ylimerivartija	Naantali
--	----------

Reserviuupseeriliiton kultaiset ansiomitalit Esko Lahtinen, kapteeni, Liedon Reserviuupseerit ry Risto Jaakkola, kapteeni, Loimaan Reserviuupseerit ry Erik Norrgård, kapteeni, Liedon Reserviuupseerit ry
--

Reserviläisurheiluliiton pronssiset ansiomitalit Marko Erkkilä, luutnantti, Turun Reserviuupseerit ry Osmo Kuosa, luutnantti, Turun Reserviuupseerit ry
--

Varsinais-Suomen Reserviläispiirien kultaiset ansiomitalit Matti Joensuu, ylipursimies, LAIVSK Juha Ketola, musiikkikomentajakapteeni, LAIVSK Kai Loukkaanhuhta, luutnantti, Raision Reserviuupseerit ry Tomi Salo, ylipursimies, LAIVSK

Varsinais-Suomen Reserviläispiirien hopeiset ansiomitalit Henri Arvonen, kapteeniluutnantti, Turun Reserviuupseerit ry Harri Helminen, kapteeni Turun Reserviuupseerit ry Kimmo Kiiveri, yliluutnantti, Louhisaaren Reserviläiset ry Pekka Laurikka, ylikersantti, LAIVSK Sanni Nuotiomaa, sotilasmestari, LAIVSK Janne Ojala, vääpeli, Salon Seudun reserviläiset ry Torsti Pirkkanen, ylipursimies, LAIVSK Kasper Saari, luutnantti, Salon Seudun Reserviuupseerit ry Tuomo Schwela, kapteeni, Turun Reserviuupseerit ry Elisa Suomi-Kuusela, yliluutnantti, Turun Reserviuupseerit ry Marko Takkinen, luutnantti, Salon Seudun Reserviuupseerit ry Joonas Tikka, vääpeli, Turun Reserviläiset ry
--

Varsinais-Suomen Reserviläispiirien pronssiset ansiomitalit Jyrki Alastalo, alikersantti, Louhisaaren Reserviläiset ry Kari Asikainen, kapteeni, Turun Reserviuupseerit ry Aleksi Hülko, alikersantti, Mynämäen Seudun Reserviläiset ry Juhani Jutila, kapteeni, Turun Reserviuupseerit ry Taneli Kaleva, vänrikki, Turun Reserviuupseerit ry Mikko Koski, vänrikki, Turun Reserviuupseerit ry Antti Laho, alikersantti, Mynämäen Seudun Reserviläiset ry Timo Luukka, yliluutnantti, Salon Seudun Reserviuupseerit ry Lauri Lähde, alikersantti, Naantaln Reservinliupseerit ry Aleksi Rantala, luutnantti, Salon Seudun Reserviuupseerit ry Sanna-Mari Rissanen, ylikersantti, LAIVSK Joni Tenhunen, korpraali, Naantaln Reservinliupseerit ry Maunu Toivari, luutnantti, Turun Reserviuupseerit ry Jussi Tuominen, alikersantti, Naantaln Reservinliupseerit ry

Ylennettävien aktiivireserviläisten ryhdyks joukko Heikkilän sotilaskodissa.

Suomi 80 vuotta sitten – Ukraina nyt?

Tali-lhantala - Pohjoismaiden suurin taistelu

Seppo Posio

Neuvostoliiton 9.6.1944 Valkeasaarella aloittama suurhyökkäys mursi Kannaksen puolustuksen ja johti pikaiseen läpimurtoon. Syyllisiä rintaman murtumiseen on useita, osansa kritiikistä ovat saaneet päämajoitustemestari Aksel Airo, Päämajan tiedustelupäällikkö Aladar Paasonen ja itse Mannerheim. Rintamalta ja tiedustelulta saatuihin tietoihin suhtauduttiin välinpitämättömästi ja ystävällisiltä mailta saatuihin varoituksiin uhkaavasta suurhyökkäyksestä ei uskottu.

Näistä syistä Kannaksella sotilaita oli vain 70 000, kun vastaava luku talvisodassa oli 200 000 ja linnoittaminenkin oli alkutekijöissään. Yhtä kaikki, todellisuudessa vihollishyökkäys oli niin mittava, että se todennäköisesti olisi horjuttanut etevimpäänkin linnoittautumiseen ja aseistautumiseen varautunutta puolustusta tuntuvasti.

Viiuri menetettiin 20. päivä, jonka jälkeen vihollisen suuntasi kaupungin itä- ja pohjoispuolelle etsien kalustolleen sopivaa etenemismaastoa.

Samana päivänä vihollisen aloitettua hyökkäyksen Laatokan pohjoispuolitse, ei II AK:n etevälle komentajalle, Maariassa syntyneelle, kenraalimajuri Einar Mäkilälle jäänyt liiemmälti joukkoja puolustukseen eikä käskettyyn viivytykseen. Mäkinen osasi viivytystaistelun hienoudet, vaikka kaksi divisioonaa oli aikoja sitten lähetetty Kannakselle lhantalaan.

- Olimme kesäkuussa -44 asemissa Hirvisuolla Itä-Karjalassa, sieltä marssimme jalan Porajärvelle 90 km ja sieltä Suojärvelle jalan 90 km. Suojärveltä matkasimme junalla kauniiseen Jääksen pitäjään, jossa kuuluikin jo kova sotimisen jyly ja sieltä jälleen jalkaisin 30 km lhantalaan, muisteli lietolainen Urho Jalonen.

- Kannaksen läpimurron jälkeen joutui JR 35:n kaksi pataljoonaa lähtemään Itä-Karjalasta Kriviltä ja niinpä jäljelle jääneen pataljoonan vastuualue venyikin suhteetoman pitkäksi. Sieltäkin selvitettiin, tosin joukkueenjohtaja unohti meidät, mutta ihmeteltyäni läheltä kuuluvaa venäjänkielistä puhetta, jätimme korsumme viime tipassa, kertoi lietolainen Toivo Aalto.

Suomen tykistö, Lento-osasto Kuhlmay

Tali-lhantalassa alkoikin 25.6. kaksi viikkoa kestänyt suurtaistelu. Suomalainen kenttätykistö pystyi keskittämään neuvostojoukkojen aseisiin mittavan tuli-iskun, parhaimmillaan samaan kohteeseen saattoi ampua yli 250 putkea ja näin lamauttamaan vihollisen aikeet jo lähtöasemissaan. Merkittävä osuus torjunnasta oli myös kenraalimajuri Ruben Laguksen panssaridivisioonan rynnäköitykkipataljoonalla, joka kahden rynnäköitykin tappioon tuhosi noin neljäkymmentä neuvostovauunaa.

Vihollishyökkäyksen alettua Mannerheim pyysi välittömästi Saksalta lisäapua. Sieltä lähetettiin Lento-osasto Kuhlmay ja se saapui Immolan lentokentälle 17. kesäkuuta. Se teki yli 1000 taistelulentoa ja pudotti 600 tonnia pommeja. Se tuhosi yli 100 vihollisen koneita, noin 200 panssarivaunua sekä kymmeniä siltoja ja huoltokuljetuksia. Sen tappiot olivat kaatuneina ja haavoittuneina 47 sotilasta. Osasto menetti taistelutoiminnassa 27 konetta. Suomen ilmavoimien lisänä osasto kaksinkertaisti hävittäjävahvuuden Kannaksella ja auttoi siten haastamaan Neuvostoliiton ilmaherruuden. Osastoon kuului kerralla noin 70 lentokuntoista konetta.

Stuka- syöksypommittajat starttaavat pommitusmatkalle Talin siltoja tuhoamaan. Immolan lentokenttä 28.6.1944.

- Osasto Kuhlmeylla oli ratkaiseva osa taistelumme onnistumisessa. Saksalainen Stuka -pommilaivue teki päivittäin muutaman lennon syöksen suoraan maaliinsa. Tämän jälkeen oli vainolaisen puolella pitkään hiljaista, tuumaili Toivo.

Ehdoton antautuminen – Ribbentrop-sopimus

Yritykset erillisrauhaan aloitettiin marraskuussa 1943. Ruotsin välityksellä avattiin keskusteluyhteys Neuvostoliittoon. Neuvottelujen tulokset eivät kuitenkaan olleet sellaiset, että Linkomiehen hallitus olisi voinut niihin suostua. Seurauksena oli, että Neuvostoliitto käynnisti suurhyökkäyksen kesäkuussa 1944. Neuvostoliiton sotavoimat olivat kesäkuun 10. päivän alkaneeen maavoimien suurhyökkäyksen tuloksena vallanneet kymmenessä päivässä Karjalan kannaksen alueita Viipurin ja Vuoksen rannoille. Karjalan rintaman hyökkäys alkoi Aunuksen ja Maaselän kannaksilla 20.6.1944.

Ryti kirjoitti omissa nimissään sitoutumiskirjeen Hitlerille ja antoi sen 26.6.1944 Saksan ulkoministeri Ribbentropille. Kirjeen sisällöstä seuraava:

"Huomioon ottaen sen aseveljen avun, jota Saksa antaa Suomelle sen nykyisessä

vaikeassa asemassa, selitän Suomen tasavallan presidenttinä, etten muuta kuin yhteisymmärryksessä Saksan valtakunnanhallituksen kanssa tee rauhaa Neuvostoliiton kanssa enkä salli, että nimittämäni Suomen hallitus tai kukaan henkilö ryhtyy aselepoa tai rauhaa koskeviin keskusteluihin tai näitä tarkoituksia palveleviin neuvotteluihin muuten kuin yhteisymmärryksessä Saksan valtakunnanhallituksen kanssa." Tämä sopimus takasi aseroimitukset ja vilja-avun Suomeen. Suomen hallitus vastaanotti Neuvostoliiton vaatimuksen ehdottomasta antautumisesta 23.6.1944. Pääministeri Linkomies esitti omana kantanaan ulkoasiainvaliokunnalle, että mikä tahansa vastaus ja neuvotteluehdotus Neuvostoliitolle olisi tulkittu niin, että Suomi on valmis neuvottelemaan ehdottomasta antautumisesta Neuvostoliiton kanssa. Linkomiehen kanta voitti, eikä Neuvostoliitolle mitenkään vastattu.

Ehdottoman antautumisen sisältävä asiakirja 23.6.1944 oli sama kuin 13.10.1943 lähetetty. Sen esitti Neuvostoliiton ulkoministeri Molotov Suomen hallitukselle. 56-kohtaisen asiakirjan sisällöstä esimerkiksi muutama kohta:

" Suomen hallitus ja ylin sotilasjohto lakkautetaan määrääjän kuluessa. Suomen

sotavoimat vedetään Suomen alueelle ja riisutaan aseista. Suomen alueella toimivat Saksan sotavoimat riisutaan aseista ja internoidaan. Kaikki tietoliikenne- ja radioyhteydet lakkautetaan toistaiseksi. Neuvostoliitto voi asevoimillaan miehittää, harkintansa mukaan, koko Suomen alueen tai osan siitä."

Moskovassa todennäköisesti ymmärrettiin, että liian kovalla vaatimuksella ehdottomasta antautumisesta Neuvostoliitto oli pakottanut Suomen entistä tiiviimpään yhteistyöhön Saksan kanssa.

Sotilaskarkuruutta, ankaraa kurinpitoa

lhantalassa 3. heinäkuuta, kenraalimajuri Vihma ollessaan taistelukentällä, hän yritti pitää kovin ottein järjestystä. Silminnäkijän mukaan hän oli itse ampunut kaksi karkuria. Samana päivänä eversti S. E. Laaksosen (JR35) eteen tuotiin viisi karkuria ja heidän mukanaan todennäköisesti Vihman käsky ampua joukosta ainakin muutama mies. Laaksosen huolehti käskyn toimeenpanosta. Sotamiehet Reino Kulmanen ja Kaarlo Mäkilä kieltäytyivät palaamasta linjoille, jolloin heidät teloitettiin.

- Hiippareita ei meidän komppaniassamme ollut. Tosin puolustushengen nostatta-

Panssaritorjuntatykki ja sen tuhoama hyökkäysvaunu. lhantala 30.6.1944.

Toivo Aalto. 17.11.2009, talvisodan Summan (JR62), jatkosodan lhantalan (JR35) veteraani.

misen nimissä rykmentistämme teloitettiin kaksi nuorta miestä. Tämä oli minulle karmeaa tietoa. Se toi mieleen tunteen, ettei kotia enää nähdä. He olivat koulutovereitani ja nuoria miehiä, olisin toivonut heille armahdusta, sanoi Urho liikuttuneena.

Tykkien jylyä ja kalman löyhkää

- Minulle kovin paikka oli lhantala, sen jatkuva humina ja tykkien jyly!, muisteli Toivo, jo talvisodan Summassa ja Portinhoikassa isänmaataan puolustanut sotilas.

Keskikesän lämmössä vainajat alkativat lemua. Vihollissotilaita oli kasapäin suomalaistykiön osuttua liiviin maaleihinsa.

- Löyhkä oli pahempi kuin mikään muu myrky, niin hirvittävä haju se oli, kertoi Urho. Talin-lhantalan 9.7.1944 päättyneessä taistelussa Neuvostoliiton hyökkäys pysäytettiin. Tähän Pohjoismaiden historian suurimpaan taisteluun osallistui eri vaiheissa yhteensä noin 50 000 suomalaista ja noin 150 000 neuvostoliittolaista sotilasta. Suomalainen kenttätykistö ampui kahdessa viikossa noin 120 000 laukausta ja kiivaimpana taistelupäivänä 3. heinäkuuta yli 12 000 laukausta, ja monen tykin putki yksinkertaisesti kului loppuun kiivaan tu-

lituksen takia. Neuvostoliiton tappioiden arvioidaan taisteluissa olleen noin 6 000 kaatunutta ja 22 000 haavoittunutta miestä ja suomalaisten 1 350 kaatunutta ja 7 000 haavoittunutta.

Muistaa tulee, että samaan aikaan riehuivat ankarat taistelut myös 21.6. – 17.7.44 Äyräpäässä ja Vuosalmella, 21.6. – 17.7.44 Viipurinlahdella, 11.–17.7.44 Laatokan Karjalassa Nietjärvellä, joissa kaikissa tuli torjuntavoitto. Viimeinen yritys vallata Suomi oli Ilomantsissa 26.7. – 13.8.44., se päättyi vihollisen täydelliseen tappioon. Suomen sotahistoriassa se on saanut nimekseen Korpisodan suurvoitto.

Lähteet: Leskinen-Juutilainen: Jatkosodan pikkujättiläinen, Veikko Valtonen: Syntymäpäivä ennen hyökkäystä, Turun Sanomat 11.6.2014, JR 35:n sotilaiden Toivo Aallon ja Urho Jalosen kertomukset, Velvollisuus - Kunnia -Tahto, Lietolaisten sota-aika, toimittanut Esko Lahtinen, Tapani Valli: Varsinaissuomalaisen sotatie, Tuomo Polvinen: J.K.Paasikivi, valtiomiehen elämäntyö 1939 – 1944, Edwin Linkomies: Vaikkea aika, G. Mannerheimin muistelmat, osa II

ARVOSTELIJALTA

Agentin arvaamaton ammatti

Elämäntyönsä Helsingin Sanomien palveluksessa tehnyt Jukka Rislakki muistetaan erityisesti vakoiluun ja tiedusteluun liittyvistä lehtiartikkeleistaan. Nykyisin Latviassa asuva tietokirjailija on julkaissut myös lukuisia kansainvälistä tiedustelutoimintaa valaisevia kirjoja. Viime joulukuksi ilmestynyttä teosta Tiedustelu ja vakoilu on sanottu konkaritoimittajan ”testamentiksi”.

Varsinaisia ohjeita vakoilijaksi koulutautumiseen tai agenttina toimimiseen kirja ei kuitenkaan sisällä. Sitäkin enemmän siitä löytyy esimerkkejä epäonnistuneista ihmiskohtaloista, jotka kertovat kyseisen ammatin arvaamattomuudesta. Rislakin poimimista esimerkkitaipauksista saattaa lukijalle syntyä käsitys, ettei onnistuneita urkkijoita olisi olemassakaan, vaan kaikkien lopullisena kohtalona olisi kiinni jääminen ja rangaistuksi tuleminen.

Tiedustelun ja vakoilun onnistumiselle on ensimmäinen edellytys se, että toiminta pystytään toteuttamaan salassa. Piilossa pysyneistä vakoilutapauksista tiedävät vain tekijät itse ja heidät rekrytoineet johtajat. Senpä tähden Rislakin esimerkeissään kerrotaan vain epäonneen päättäneistä hankkeista.

Kirjan teksti on häiritsevän poukkoilevaa. Se etenee irrallisesta tapauksesta toiseen ilman juonta ja jäsentelyä. Kirjoittaja myöntää rakenteessa olevan ”heikkouden” itsekin. Hän nimeää teoksensa ”valituiksi paloiksi”, jota lukija voi silmäillä oman kiinnostuksensa mukaan. Vaikeata olisikin järjestää kirjan kertomuksia mihinkään aika- tai tärkeysjärjestykseen.

Rislakki käyttää tekstissä minä-muotoa ja viittaa usein kirjoittamiinsa arkkitehteihin sekä tapaamisiinsa ihmisiin. Ja näitä viimeksi mainittuja riittää, sillä teoksen henkilöhakemisto on 15 sivun mittainen ja sisältää 500 ihmisen nimen. Lukija aavistaa, että kirjoittajalla olisi ollut kerrottavaa enemmän kuin sovittuun sivumäärään mahtui. Siksi tekstiä on jouduttu tiivistämään ja pelkistämään jopa liiallisuuksiin asti.

Tuomo Hirvonen
everstilutnantti evp.

Kun tietoihin ei luoteta

Kirjassa esitellään sotiin liittyviä tapahtumia, joissa vastapuolen päätös on tullut yllätyksenä asianomaiselle ja perustunut viholliselle vuotaneisiin salassa pidettäviin tietoihin. Turhauttavinta tiedustelijan kannalta ovat kuitenkin olleet tapaukset, joissa päättäjälle on annettu oikeat tiedot, mutta tämä ei ole uskonut niihin, toteaa kirjoittaja.

Rislakin mielestä Neuvostoliiton diktaattori Josif Stalin kuultu pahimpiin epäonnistuihin tiedustelutiedon hyväksi käyttäjänä. Stalin sai Tokiossa toimineelta

”Mitä lieneekin aarteita Suomessa, toki kallehin on vapaus.”

Korpisodan suurvoitosta 80 vuotta

Seppo Posio

Ilomantsiin suunnattu suurhyökkäys oli Neuvostoliiton viimeinen yritys vallata Suomi kesällä 1944. Sieltä avautuva tiestöjä pitkin sen piti edetä edelleen etelään siellä olevien joukkojemme selustaan. Taistelu käytiin 26. heinäkuuta – 13. Elokuuta 1944. Kesä-heinäkuussa oli vihollinen pysäytetty Tali-Ihantallassa, Viipurinlahdella, Nijjärvellä, Äyräpäässä ja Vuosalmella.

Vihollisen käytössä oli kaksi divisioonaa. Korpisodan kenraaliksi ja mottimestariksi kutsuttu Raappana oli ylipäälikön luottosotilas tässä tilanteessa. Mannerheim-ristinritari nro 3 toteutti uhkarohkean suunnitelmansa käydä kahdenkertaiseen ja kaksipuoliseen saarrostuksen perustuvaan vastahyökkäykseen. Raappana arvosti paikallistunte-musta ja näitä miehiä hän käski vastahyökkäyksen avainpaikoille. Hänen käyttöönsä annettiin väsynyt ja kulunut 7000 sotilaan 21.Prikaati, Karjalan Kannakselta siirretty 6000 sotilaan Ratsuväkiprikaati sekä Osasto Partisen kaksi pataljoonaa. Vihollisdivisioonat motitettiin Leppävaaran - Lutikkavaaran ja Vellivaaran - Lehmivaaran alueille.

Taistelukenttä oli noin 40 km leveä ja 30 km syvä. Suomalaisyksiköt ampuivat taistelujen aikana 36.000 kranaattia, kun venäläiset ampuivat vain 10.000. Tämä johtui siitä, että suomalaiset onnistuivat tuhomaan vihollisen kranaattikuljettajia ja sen huoltoreiteitä.

Tiedustelua, tuholaistoimintaa ja lentoasetta

Merkittävää taistelun onnistumiselle on vihollisesta käytettävissä olevat tiedot, sen vahvuudet, etenemissuunnat, kalusto ja taistelumoraali. Suomalaiset kaukopartiot ja sissiosastot omalta osaltaan hankkivat näitä tietoja vihollisen selustassa, jossa kuolema saattoi odottaa jokaisen näreen ja kummun takana. Päämajan kaukopartion ErP4:n 2. komppania operoi Aunuksen kannaksella. Siellä partioita johtivat muiden muassa lietolainen väänrikki Karl-Johan Norrgård ja ilomantsilainen vääpeli,

Patruunoita viedään yli soiden 28.7.1944 Loimolan järven pohjoispuoli.

Heikki Nykänen, Mannerheim-ristinritari nro 118.

Mannerheim-ristinritari nro 119, Onni Määttänen. Heidän hankkimillaan tiedoilla oli tärkeä merkitys. Mäkriästä (Kaakkois-Aunus) luovuttiin ja sain tehtävän partioni kanssa lähteä itään ja tiedustella

vihollisen toimia ja kokoonpanoja, mutta vain tiedustella. Vieliärven eteläpuolelle suuntautuneella retkellä olimme ilman ruokaa viikon verran, ja radiokin teki tenän, mutta saimme kuitenkin tiedon

Luutnantti Heikki Nykänen sai tehtävän tuhota vihollisen huoltokolonnia sissiosastonsa kanssa.

-Mitään yksittäisiä ajoneuvoja ei käskyn mukaan tullut tuhota, vaan useampien ajoneuvojen ryhmiä, kertoilee Heikki Nykänen, Mannerheim-ristinritari nro 118, haastattelussaan noista ajoista.

Vastään tulikin 30 kuorma-auton kolonna, joka kuljetti kranaatteja. Vihollisosastoa johti eversti-luutnantin arvoinen punaupseeri. Kolonna tuhottiin kuormineen ja sotilaineen.

Ilomantsin suunnalla toimi myös, Mannerheim-ristinritari nro 144, Lauri Törnin johtama 1. Divisioonan jääkärikomppania vihollista tuhota ja tiedustellen. Osastossa oli useita Turun seudun sotilaita, tunnetuin heistä Mauno Koivisto. Lentotiedustelulla oli myös tärkeä osansa ja ilmavoimien tuhoamislennoilla vihollisen huoltokuljetuksiin ja siltoihin. Ansoituneihin taistelulentäjistä oli silloinen luutnantti Tauno Iisalo, Mannerheim-ristinritari nro 168.

Lettuja ja lakkoja

Korpi-maasto asetti omat vaikeutensa huollolle. Ammukset, muonat, haavoittuneiden kuljetukset oli hoidettava:

”Tunnustus tulee antaa suomenhevoselle, joka oli ainoa kulkuneuvo tietöillä taipaleilla, vaatimaton ja nöyrä hevonen oli parhaimmillaan vaikeissakin olosuhteissa, muistelee tallenteilla Ilomantsin veteraani Arvi Paloheimo.

Kesän kuumuudessa lämmin ruoka oli syömäkelvotonta sen saapuessa jopa 10 km:n päästä joukoille. Suot olivat tuohon aikaan täynnä lakkaa ja vihollisen huoltaessa ilmasta motitettuja joukkojaan huoltosäkit putosivatkin sattumalta Suomen sotilaille. Tosin oveluuttakin tarvittiin, että ne saatiin putoamaan oikealle puolelle. Säkeissä oli amerikkalaista vehnäjuuho, sokerimaitojauhetta, laardia, englantilaisia lihasäilykkeitä. Kun taistelun lepoa hetki koitti, niin ei muuta kun lihasäilykkeitä syömään ja sitten letunpaistoon ja päälle lakkaa!

Kesän 1944 torjuntavoittojen merkitys

Suomen pyrkiessä erillisrauhaan Neuvostoliitto ei enää vaatinut ehdotonta antautumista eikä saksalaisten karkottamista yhdessä kuu-kaudessa Suomen alueelta. Sotakorvaukset putosivat 600 miljoonasta dollarista 300 miljoonaan. Tärkein oli kuitenkin itsenäisyyden säilyminen. Suomalaisille kyseessä olivat voitokkaat taistelut antoivat uskoa ja itseluottamusta omaan kykyyn ja tahtoon puolustaa vapauttaaan ja silloiselle viholliselle ne osoittivat Suomen valloituksen hinnan liian korkeaksi.

Muistaa tulee myös, että vihollinen ei koskaan saavuttanut talvisodan jälkeen raken-

tamaan aloitettua Virolahdelta Petsamoon ulottuvaa puolustuslinnoitusta, Salpalinjaa. Sekin arvelutti hyökkääjän suurempia aikeita, saati se, että Suomen armeija oli kaut-taaltaan karkottanut vihollisjoukot kauaksi valtakuntamme rajan ulkopuolelle.

Lähteet: Gustav Mannerheim: muistelmat II, Karl-Johan Norrgårdin kertomus 5.6.2004, Jukka L. Mäkelä: OsKu, tiedustelua ja kaukopartiointia välirauhan ja jatkosodan ajalta, Tuomo Rysti: Video: Korpisodan suurvoit-to, Ilomantsin motti-taistelut elokuussa 1944

Sotasaalistykistöä Vellivaarasta.

IN MEMORIAM

Markku Tervahartiala 1955-2024

Komentaja Markku Sakari Tervahartiala (23.2.1955-17.2.2024) siunattiin sotilaallisiin kunnianosoituksiin haudan lepoon lauantaina 6.4. 2024 Raision kirkossa. Hän oli syntynyt Liedossa kauppias- ja maanviljelijäperheeseen. Kannakselta, Koivistolta Tervahartialan kylästä lähtöisin ollut suku oli Markulle läheinen, sisarukset ja serkut perheineen olivat hänelle sydämen asia.

Koti-uskonto-isänmaa oli Markku Tervahartialan johtajatuksena. Isänmaan palo oli hänelle tunnusomaista hänen kaikessa toiminnassaan. Siitä kertoo hänen menneille sukupolville osoittama kiitollisuus vapaasta isänmaasta, niistä uhrauksista, joita on tehty oman ja tulevien polvien eteen.

Sodassa ansioituneen isänsä muistot olivat Markulle tärkeitä. Isän toive saada pojastaan ammattisotilas toteutui, kun Markku aloitti kadettikoulun 1976. Kolmekymmenvuotinen sotilasura Merivoimis-sa ja sen päätyttyä maanpuolustustyö Varsinais-Suomen Reserviläispiirien toiminnanjohtajana olivat mieluista työarkaa. Laivan päällikkyyks, sen vastuullinen ja luo-

tettava suorittaminen herättivät kunnioitusta alaisissa ja esimiehissä; vaarallisetkaan käskyn noudattamiset eivät ”Tervistä” horjuttaneet. Karjalaispojan iloisuus, myötäeläminen ja läheisen kannustaminen olivat Tervahartialalle luonteena. Luonnon arvostamista hän opetti vapaa-aikoina perheelleenkin purjehtimisreissuilla, itse luonnonrauhasta nautittiin omassa vapaa-ajanviettopaikassa Kuusamossa.

Markkua jäivät kaipaamaan Päivi-vaimo ja kolme lasta, Merivoimien palvelustoverit sekä laaja ystävä- ja tuttavapiiri. Kunnianlaukausten ja Porilaisten Marssin säestämänä Markku las-kettiin isänmaan syliin Suomen historiaa huokuvaan Raision kirk-komaahan kukkameren ja havu-seppeleiden alle.

Seppo Posio Markun hyvä ystävä vuosien ajalta

Lisäsyitä leveään hymyyn

Osuuspankin omistaja-asiakkaana saat uusia etuja ja ylimääräisiä OP-bonuksia.

Päivittäispalvelut kuukausi-maksutta 31.12.2024 asti

Saat henkilöasiakkaan päivittäiset pankkipalvelut ilman kuukausi-maksuja 31.12.2024 asti. Etuun sisältyvät Käyttötili, OP:n tunnus ja digipalvelut sekä yksi tai useampi kortti.

Käyttötilille korkoa 0,25 %

Osuuspankin omistaja-asiakkaana saat 0,25 % korkoa Käyttötilillesi. Korkoa kertyy kaikille henkilöasiakkaille, joilla on vakioehtoinen Käyttötili ja omistaja-asiakkuus samassa osuuspankissa.

Ylimääräisiä OP-bonuksia

Osuuspankin omistaja-asiakkaana sinulle kertyy OP-bonuksia 40 % enemmän kuin normaalisti vuonna 2024. Kertyneet bonukset vähentävät pankki- ja vakuutus-asiointisi kuluja.

Lue lisää: op.fi/lisaedut

OP Turun Seutu

Reserviläisammunnan mestaruudet ratkottiin Raasissa

Marko Erkkilä

Piirien reserviläisammunnan mestaruuskilpailut ammuttiin 2. kesäkuuta Raasissa. Järjestelyistä päävastuun kantoi Turun reserviupseerit, mutta toimitsijatehtäviin osallistui useamman yhdistyksen jäseniä. Ammuntoja johti jämäkällä otteella kiväärin osalta Jouni Aaltonen Loimaan Seudun Reserviläisistä ja pistoolissa Turun reserviläisten Pekka Tuominen. Alkupuhuttelun ja turvamääräysten kuulemisen jälkeen ampuajat siirtyivät kahdessa ryhmässä pistooli- ja kivääriradalle. Kilpailu ammuttiin itselataavalla reserviläiskiväärillä

(cal. 5,7 mm – 7,62 mm) ja pistoolilla (9 mm).

Molemmilla aseilla ammuttiin kaksi erillistä kilpailua RA1 ja RA2 kiväärillä 150 m ja RA3 ja RA4 pistoolilla 25 m sarjoissa H ja H50.

Järjestäjien puolesta kilpailuun oli varattuna myös laina-aseita ja patruunoita, joka mahdollisti 11 aseettoman jäsenen osallistumisen kilpailuun.

Kilpailumuoto on piirimme alueella melko suosittu. Tälläkin kertaa osallistujia oli lähes neljäkymmentä niin reserviläis- kuin upseeriyhdistyksistäkin. Kilpailu toimi myös karsintakilpailuna lajin SM-kisoihin, jonne lähti kaksi ampujaa.

Palkinnot jaettiin molemmissa sarjoissa kaikissa lajeissa ja lisäksi molempia sarjoja koskeneessa kokonaiskilpailussa kolmelle parhaalle ampujalle. Kokonaiskilpailun (RA1-RA4) voitti tasaisen varmalla ammunnulla nyt jo toisen kerran peräkkäin Mikko Hietala.

Kilpailua oli tukemassa osallistujille tarjotuilla makkarilla K-Market Pikkuherkku (Uusi-kaupunki), Lähtipoli Varsinais-Suomi palkinnoilla ja Porin Pri-kaati antamalla radat ja taulut käyttöömmee.

Kilpailun tulokset näet Turun reserviupseerien sivuilta osoitteesta www.tru.fi.

Marko Erkkilä

Neljän päivän marssi yhdistää

Heidi Silvander

Reserviläisurheiluliiton järjestämä Four Day March liikutti väkeä Loimaan seudulla. Loimaan Seudun Reserviläisten nykyinen ja edellinen liikuntatoimikunnan vetäjä, **Elisa Koivisto** ja **Eero Kopu**, yhdistivät voimansa ja vetivät neljän päivän marseilla yhteislähtöjä. Jokaisena päivänä oli eri paikka ja maasto ja kuljettava matka avoin jokaisen tarpeen ja tahdon mukaan, kuitenkin niin että tarvittavat matkat tulivat täyteen.

Perjantain marssin lähtö oli suunniteltu Oripään Kangastuvalle ja Oripään Reservialiupseereiden puheenjohtaja **Matti Kulmanen** otti yhteyttä kysyäkseen mahtuuko heidän jäsenistöä samalle lähdölle. Totta kai mahtui! Perjantai olikin marssin huippupäivä kymmenen reippailijan ja kolmen nelijalkaisen kirittäjän voimin. Tapahtumia on aina mukavampi järjestää kun on osallistujakin enemmän ja toisaalta yhteisvoimin ei jokaisen yhdistyksen tarvitse järjestää kaikkea.

Elisa Koivisto

Loimaan ja Oripään reserviläiset pitämässä yhdessä huolta marssikunnostaan.

KOKOUKSET JA KILPAILUT

V-S:N RESERVILÄISPIIRIN MAASTOMESTARUUSKILPAILU keskiviikkona 3.8.2024

Kilpailupaikka:
Roukkulin ampumarata, Mynämäki.
Kilpailussa noudatetaan Varsinais-Suomen reservipiirien Maastourheilun lajikohtaisia ohjeita. Kilpailijoilla oltava res. ampumaturvavakuutus tai SAL:n lisenssi, joka tarkastetaan ennen kilpailua.

Aikataulu: Kilpailun avaus klo 10.00, ensimmäisen kilpailijan lähtö klo 10.30.

Kilpailusarjat ja matkat:
H-H45, D-D45, matka n.5km.
H50-H80, D50-D70, matka n.3km.
Kilpailumatkat sisältävät kilpailuissa kuljettavat viitoitetut reitit.
Upseerit ja reserviläiset kilpailevat samoissa sarjoissa. Joukkuekilpailun tuloksen muodostaa H ja H40 sarjojen 4 parhaan kilpailijan yhteistulos.
H50 ja sitä vanhempien sarjojen joukkuetuloksen muodostaa 4 parhaan kilpailijan yhteistulos.

Kilpailun kulku:
Suunnistuksen aikana suoritetaan kartanluku (5 etäisyyspistettä) ja pienoispistooliammunta (10ls). Pistoolin liipaisuvastus min. 1000gr, kenttätaulu m68, ampumaetäisyys 25m.
Kartanluvussa peruskartta 1:20000. Suunnistuksessa suunnistuskartta 1:10000.
Ei aseiden kohdistusta.
Jokainen kilpailija osallistuu kilpailuun omalla vastuullaan.

ILMOITTAUTUMISET:
Os. Pekka Nummelin Hakalantie 24, 23120 MIETOINEN tai sähköpostilla pekka.nummelin@dnainternet.net
Yhdistyksittäin 27.7.2024 mennessä.
Kilpailumaksut henk.koht. 20€/kilpailija maksetaan ilmoittautumisen yhteydessä Mynämäen Seudun Reserviläisten tilille: FI89 5280 0040 0010 91.
Ilmoittautumisen yhteydessä ilmoitettava osallistujien sotilasarvo, nimi, sarja ja yhdistys.

Muita ohjeita:
Suunnistuksessa käytetään emit järjestelmää. Kilpailujen järjestäjällä on emit kortteja, joita voi vuokrata kilpailun ajaksi.

TEKNINEN ASiantuntija:
Rauno Vuori 040 5945328

SUUNNISTUKSEN RATAMESTARI:
Markku Keskitalo puh. 050 5223251

TIEDUSTELUT:
Pekka Nummelin puh. 050 5601010

TERVETULOA!
Mynämäen seudun Reserviläiset ry.

PISTOOLIAMPUMAJUOKSU- MESTARUUSKISAT

Ajankohta
Tiistai 27.8.2024
Paikka
Naantalin Haijaisten kuntokeskus, Suutarintie 5, 21100 Naantali

Säännöt
Kilpailuissa noudatetaan RESUL:n voimassa olevia sääntöjä. Aseen liipaisinvastus on 1000 g, joka tarkastetaan ennen kilpailua. Ammunnassa saa käyttää vain .22cal pistoolia. Tauluina mekaaniset ampumahiidon pystyammunnan taulut (osuma-alueen halkaisija 115mm). Ampumamatka 20 metriä.

Sarjat
Henkilökohtaisessa kilpailussa H/D, H35, H40, H45, H50/D50, H55, H60, H65, H70 ja siitä ylöspäin 5 vuoden välein, mikäli tarpeen.
Juoksumatka kaikissa sarjoissa sääntöjen mukainen 3,6km. Kilpailussa väliaikalähtö.
Yhdistyksittäin sähköpostitse Heikki Rantaselle heikki.j.rantanen@gmail.com viimeistään tiistaina 13.8.2024. Ilmoittautumisesta tulee ilmetä kilpailijan sotilasarvo, nimi, sarja, syntymävuosi, yhdistys ja Emit-kortin numero. Viestijoukkueen kokoonpanon voi ilmoittaa kilpailupaikalla. Kilpailijoilla tulee olla voimassa ampumatoiminnan kattava vakuutus.

Osallistumismaksu
15€ / kilpailija ja 30€ / viestijoukkue, maksetaan ilmoittautumisen yhteydessä Alastaron Reserviläisten tilille FI31 5005 0950 0838 69.

Kilpailunjohtaja
Simo Saarikallio 0500743272

Tekninen asiantuntija
Jouko Kylä-Utsuri 0500771917

Muuta
Kilpailukeskuksessa on saunomismahdollisuus.

TERVETULOA!
Alastaron Reserviupseerit ja Alastaron Reserviläiset

Varsinais-Suomen Reserviupseeri- ja Reserviläispiirien AMPUMASUUNNISTUS- MESTARUUSKILPAILUT henkilökohtainen ja parisprintti

keskiviikkona 21.8.2024 Virttaan Eräveikkojen majalla, Säkyläntie 215, 32560 VIRTATAA

Sarjat
Henkilökohtainen: D-D70 ja H-H80
Parisprintti: D, H, H80, H100, H120 ja H140 (sarjoissa H80-H140 yksittäisen kilpailijan iän on oltava vähintään 35 vuotta)

Aikataulu
klo 17.00-17.40 aseiden kohdistus
klo 17.45 kilpailun avaus
klo 18.00 henkilökohtaisen kilpailun ensimmäinen lähtö parisprintin lähtö 30 minuuttia henkilökohtaisen kilpailun viimeisen maaliintulon jälkeen.

Ilmoittautuminen
Yhdistyksittäin sähköpostitse Heikki Rantaselle heikki.j.rantanen@gmail.com viimeistään tiistaina 13.8.2024. Ilmoittautumisesta tulee ilmetä kilpailijan sotilasarvo, nimi, sarja, syntymävuosi, yhdistys ja Emit-kortin numero. Viestijoukkueen kokoonpanon voi ilmoittaa kilpailupaikalla. Kilpailijoilla tulee olla voimassa ampumatoiminnan kattava vakuutus.

Osallistumismaksu
15€ / kilpailija ja 30€ / viestijoukkue, maksetaan ilmoittautumisen yhteydessä Alastaron Reserviläisten tilille FI31 5005 0950 0838 69.

Kilpailunjohtaja
Simo Saarikallio 0500743272

Tekninen asiantuntija
Jouko Kylä-Utsuri 0500771917

Muuta
Kilpailukeskuksessa on saunomismahdollisuus.

TERVETULOA!
Alastaron Reserviupseerit ja Alastaron Reserviläiset

Turun Reservialiupseerit - Turun Reserviläiset ry SYYSKOKOUS

Yhdistyksen sääntömääräinen syyskokous pidetään Heikkilän kasarmin Sotilaskodissa 23.10.2024.

Tapahtuma alkaa kokouskahvilla klo. 17.30. Varsinainen kokous alkaa klo 18.00.

Tarjoiluiden takia toivomme ennakkoilmoittautumista kokoukseen 18.10.2024 mennessä Janna Järviselle 0405244984.

Sotilaskodissa järjestettäviin tapahtumiin pääsee kulkemaan portin A3 kautta ilman kulkulupaa. Pysäköintialue löytyy varuskunta-alueen perältä.
Tervetuloa!

TULOSTAULU

AMPUMAJUOKSUMESTARUUS- KILPAILUT LAITILASSA

TULOKSET:
AMPUMAJUOKSU
Henkilökohtainen kilpailu

H
1. sotilasmestari Teijo Sirniö
Uudenkaupungin Reserviläiset 52.17 (14)

H 45
1. kapteeni Mikko Välivirta
Salon Seudun Reserviupseerit 33.57 (4)
2. alikersantti Saku Tranberg
Naantalin Reserviläiset 41.09 (7)

D 50
1. Eeva Leinonen Halikon Reserviläiset 39.11 (10)

H 55
1. luutnantti Rauno Hakala
Salon Seudun Reserviupseerit 24.28 (4)
2. tykkimies Jorma Pitkänen
Halikon Reserviläiset 33.28 (9)
3. korpraali Joni Tenhunen
Naantalin Reserviläiset 33.48 (11)

D 60
1. Satu Salokannel Halikon Reserviläiset 34.55 (7)

H 60
1. vääpeli Lasse Varjonen
Alastaron Reserviläiset 33.07 (6)

H 65
1. kapteeni Seppo Hyypä
Loimaan Reserviläiset 44.16 (8)

H 70
1. yliluutnantti Jukka
Salo Salon Seudun Reserviupseerit 32.10 (6)
2. alikersantti Tapio Vuolle
Alastaron Reserviläiset 41.47 (8)

H 75
1. kersantti Heikki Rantanen
Alastaron Reserviläiset 41.11 (9)
2. lääkärintäluutnantti Reijo Hannus
Salon Seudun Reserviupseerit 48.50 (13)

H 80
1. kapteeni Erkki Laine
Salon Seudun Reserviupseerit 46.15 (10)
2. luutnantti Kalevi Vähäkylä
Halikon Reserviläiset 47.17 (7)

JOUKKUEKILPAILU
H/D 50 – 80

1. Salon Seudun Reserviupseerit
luutnantti Rauno Hakala 24.28 (4)
yliluutnantti Jukka Salo 32.10 (6)
kapteeni Erkki Laine 46.15 (10)
Kokonaisaika: 1h 42 min 53 s

2. Halikon Reserviläiset
tykkimies Jorma Pitkänen 33.28 (9)
Satu Salokannel 34.55 (7)
Eeva Leinonen 39.11 (10)
Kokonaisaika: 1h 47 min 34 s

3. Alastaron Reserviläiset
vääpeli Lasse Varjonen 33.07 (6)
kersantti Heikki Rantanen 41.11 (9)
alikersantti Tapio Vuolle 41.47 (8)
Kokonaisaika: 1 h 56 min 5 s

AMPUMAJUOKSUPARISPRINTTI
H/D 100

1. Salon Seudun Reserviupseerit (luutnantti Rauno Hakala [0], kapteeni Mikko Välivirta [2]) 21.44
2. Naantalin Reserviläiset (alikersantti Saku Tranberg [6], korpraali Joni Tenhunen [4]) 28.32
3. Halikon Reserviläiset (Eeva Leinonen [1], Satu Salokannel [3]) 29.10

H/D 120
1. Alastaron Reserviläiset (vääpeli Lasse Varjonen [6], kersantti Heikki Rantanen [3]) 32.00

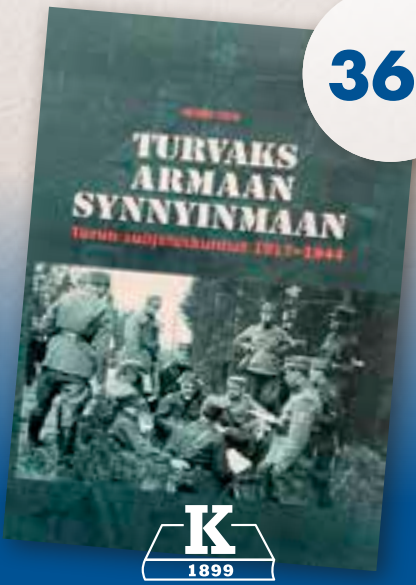
H/D 140
1. Salon Seudun Reserviupseerit (yliluutnantti Jukka Salo [3], lääkärintäluutnantti Reijo Hannus [9]) 36.33

Mikko Uola

TURVAKS ARMAAN SYNNYINMAAN

Turun suojeluskunnat
1917–1944

36€

KANSALLINEN KIRJAKAUPPA

Linnankatu 16 • Hämeenkatu 7 • Länsikeskus
puh. 02 283 1000 • kansallinenkirjakauppa.fi

Puhdasta vettä - luonnollisesti
www.turunseudunvesi.fi

VIKING LINE

Parivartio

Seuraava
numero
ilmestyy
14.8.2024

Aineisto
seuraavaan
lehteen
26.7.2024
mennessä

Tuemme vapaaehtoista maanpuolustusta
Turun Upseerikerho ry

FINAVIA

2024 KONSERTIT

Tall Ships Races Turku 18.-21.7.
Siba Winds 13.9.
Aurajoki II 10.10.
Disney-taikaa 29.10. - 9.11.
Joulukonsertit 2.12. - 3.12.

**Paikallinen
kuten sinäkin.**

Lataa tai päivitä TS-sovellus.

Voit muun muassa
räättälöidä aiheet
Sinulle-osioon.

Turun Sanomat

HEINÄKUU

NATO Stock Number 2510-58-000-0293